

วันที่ ๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { นายสมชาย ตานี ผู้อุทธรณ์
 { ผู้อำนวยการเขตมีนบุรี เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีให้หยุดดำเนินการทันทีตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ประเภท การต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์ สถานประกอบการตั้งอยู่เลขที่ ๑๐๐/๑๘๒ ซอยหทัยราษฎร์ ๑ ถนนหทัยราษฎร์ แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ได้รับคำสั่งผู้อำนวยการ เขตมีนบุรี ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ กท ๕๒๐๔/๑๙ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๕ สั่งให้หยุดประกอบกิจการทันที เนื่องจากประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาต จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วย ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขอให้ ทบทวนคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งด้วยตนเองปรากฏหลักฐานลายมือชื่อในสำเนาคำสั่ง ได้ยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๕ กรมอนามัยรับเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๕ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ยื่นใช้สิทธิภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคุณรัชนีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ มีผลการดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือ ที่ สร ๐๙๔๕.๐๕/๓๒๖๙ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งรับพิจารณาอุทธรณ์และให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๕ แจ้งส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม ๒) มีหนังสือ ที่ สร ๐๙๔๕.๐๕/๓๒๗๐ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ทำคำชี้แจงแก้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือ ที่ กท ๕๒๐๔/๓๐๑๗ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ส่งคำชี้แจงแก้อุทธรณ์ และเอกสารหลักฐาน ๓) มีหนังสือ ที่ สร ๐๙๔๕.๐๕/๓๒๗๑ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ถึงสถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมือง แจ้งให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งสถาบัน ฯ มีหนังสือ ที่ สร ๐๙๓๕.๑๑/๖๕๓ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๕ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และมอบหมายให้นางสาวพรพรรณ ทองผดุงโรจน์ ตำแหน่งนิติกร และนางสาวเมธวดี นามจรัสเรืองศรี ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ เข้าชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๕๒-๖/๒๕๖๕ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๕

ผู้อุทธรณ์...

ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์ ใช้ชื่อสถานประกอบกิจการว่า “อู่สมชายเซอร์วิส” ตั้งอยู่เลขที่ ๑๐๐/๑๘๒ ซอยหทัยราษฎร์ ๑ ถนนหทัยราษฎร์ แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ถูกร้องเรียนจากประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงว่า ได้รับความเดือดร้อนจากการเคาะและพ่นสีรถยนต์ ส่งเสียงดังรบกวน มีฝุ่นละอองและกลิ่นสีฟุ้งกระจายส่งกลิ่นเหม็นทั่วบริเวณ เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตมีนบุรีลงพื้นที่ตรวจสอบพบว่า กิจการดังกล่าวใช้อาคารที่มีใบอนุญาตปลูกสร้างอาคารประเภทบ้านพักอาศัย ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายในสถานประกอบกิจการมีกลิ่นเหม็นสีรถยนต์ จึงได้ออกแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ปรับปรุงแก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญและยื่นคำขอรับใบอนุญาต แต่จากการลงพื้นที่ติดตามพบว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตาม อีกทั้งจากการตรวจสอบประวัติการร้องเรียนพบว่า กิจการของผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียนตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตมีนบุรีเคยออกแบบตรวจแนะนำและมีคำสั่งให้แก้ไขเพื่อระงับเหตุรำคาญแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์มิได้ถือปฏิบัติตามและยังเกิดเหตุรำคาญอย่างต่อเนื่อง เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งให้หยุดดำเนินการนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขอให้ทบทวนคำสั่ง โดยโต้แย้งว่า การสั่งให้หยุดดำเนินการอาจเกิดความเสียหายต่อการประกอบกิจการที่ยังคงค้างอยู่ มีผู้ร้องเรียนเพียงรายเดียวที่ได้รับความเดือดร้อนและได้ปรับปรุงแก้ไขระบบการทำงานมาตลอด โดยในห้องพ่นสีได้จัดทำตะแกรงมีระบบน้ำอยู่ด้านล่าง เมื่อพ่นสีละอองฝุ่นจะตกลงพื้นน้ำบางส่วน มีใยแก้วป้องกันละอองสีเมื่อผ่านใยแก้วจะผ่านฟิวเตอร์กรองละอองสี ๓ ชั้น และจะส่งต่อไปยังถังที่มีผงคาร์บอนเพื่อดูดซับกลิ่น ก่อนปล่อยออกภายนอกอาคาร ในอนาคตจะปรับปรุงเพิ่มโดยจะต่อท่ออากาศมาลงถังเก็บสเปรย์ด้วยน้ำ เพื่อดับกลิ่นสีทางออกจากถังและเข้าตู้ฝังถ่านเก็บกลิ่นอีกครั้ง

เจ้าพนักงานท้องถิ่นทำคำชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ สรุปความได้ว่า มีประชาชนร้องเรียนผ่านศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ของกรุงเทพมหานคร ว่าได้รับความเดือดร้อนจากอู่สมชายเซอร์วิส ตั้งอยู่เลขที่ ๑๐๐/๑๘๒ ซอยหทัยราษฎร์ ๑ ถนนหทัยราษฎร์ แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร พื้นที่ประมาณ ๖๐ ตารางวา ลักษณะอาคารเป็นโครงเหล็ก มีผนังและห้องพ่นสี จำนวน ๑ ห้อง ไม่มีชื่อเจ้าบ้าน ประกอบกิจการอู่ซ่อมรถยนต์และพ่นสีรถยนต์ เป็นกิจการควบคุมตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ประเภทการต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์ ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตมีนบุรีเคยลงพื้นที่ตรวจสอบสถานประกอบกิจการหลายครั้ง เนื่องจากมีประวัติถูกร้องเรียนตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ พบว่า สถานประกอบกิจการมีใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร เลขที่ มร.๘๔/๒๕๔๖ ออกให้ ณ วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๖ ก่อสร้างในที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๒๙๑๘ เลขที่ดิน ๓๖๖ เป็นอาคาร ค.ส.ถ. ๑ ชั้น จำนวน ๑ หลัง เพื่อใช้เป็นที่พักอาศัย และฝ่ายโยธา สำนักงานเขตมีนบุรี เคยดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๒ ฐานความผิดก่อสร้างอาคารผิดไปจากแผนผังบริเวณ แบบแปลน และรายการประกอบแบบแปลนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตฯ และฐานความผิดฝ่าฝืนคำสั่งให้รื้อถอนอาคาร สำนักงานเขตมีนบุรีพิจารณาแล้วว่าการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญและประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นเคยออกคำสั่งให้แก้ไขเพื่อระงับเหตุรำคาญแล้ว จำนวน ๓ ฉบับอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ให้ระงับ...

ให้ระงับการประกอบกิจการในส่วนที่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญเรื่องกลิ่นเหม็นจากการพ่นสีรถยนต์ โดยให้ถือปฏิบัติทันที และยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้แล้วเสร็จภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ แล้ว แต่จากการตรวจสอบพบว่าอาคารที่ใช้เป็นสถานประกอบกิจการตามหนังสือใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร เลขที่ มร.๘๔/๒๕๖๖ ฉบับดังกล่าว เป็นอาคารเพื่อใช้เป็นที่พักอาศัย ไม่ใช่อาคารพาณิชย์ที่ใช้เพื่อประโยชน์ ในการพาณิชย์กรรมหรือบริการธุรกิจหรืออุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องจักรที่มีกำลังการผลิตเทียบได้ไม่เกิน ๕ แรงม้า พิจารณาแล้วเป็นการใช้อาคารผิดประเภทตามใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ฯ ไม่สามารถออก ใบอนุญาตได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้แจ้งไม่อนุญาตประกอบกิจการแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ยังฝ่าฝืน ประกอบกิจการ จึงมีหนังสือถึงสถานีตำรวจนครบาลминบุรีขอให้ดำเนินคดีกับผู้อุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อหาประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และติดตามสอบถามความคืบหน้าของคดีเป็นระยะ การประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ยังเกิดเหตุร้องเรียน เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตมินบุรีลงพื้นที่ตรวจสอบพบว่า ภายในสถานประกอบกิจการมีการเคาะชิ้นส่วนรถยนต์ ทั้งบริเวณภายในและภายนอกอาคาร ชัดและโป้วสีรถยนต์ พนักงานพ่นสีโดยไม่ปิดประตูห้องพ่นสี มีกลิ่นสี และฝุ่นละอองฟุ้งกระจายทั่วบริเวณ สารระเหยส่งกลิ่นเหม็นรุนแรง พนักงานขัดสีรถยนต์สวมเพียงหน้ากากอนามัย จึงได้ออกแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ปรับปรุงแก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญเรื่องกลิ่นเหม็นและเสียงดังรบกวน ภายใน ๗ วัน และให้ติดต่อยื่น คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ ณ ฝ่ายสิ่งแวดล้อม สำนักงานเขตมินบุรี เมื่อลงพื้นที่ติดตามพบว่าผู้อุทธรณ์ ไม่ได้ปรับปรุงแก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญ และจากการสอบถามผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงและผู้ร้องเรียน ให้ข้อมูลว่า ได้รับความเดือดร้อนจากสถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์เรื่องกลิ่นสีมาโดยตลอด เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นเห็นว่าเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่ แก้ไขเพิ่มเติม จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่ แก้ไขเพิ่มเติม สั่งให้หยุดดำเนินการทันทีนับแต่วันที่รับคำสั่ง ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์รับทราบเรื่องร้องเรียน ดังกล่าวแล้วและยืนยันจะประกอบกิจการต่อไปจนกว่าการดำเนินคดีจะสิ้นสุด

สถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมือง กรมอนามัย ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕ พบว่า สถานประกอบกิจการของอู่สมชายเซอร์วิส ตั้งอยู่ภายในซอยหทัยราษฎร์ ๑ ถนนหทัยราษฎร์ แขวงมินบุรี เขตมินบุรี กรุงเทพมหานคร สถานประกอบกิจการจุดที่ ๑ ลักษณะเป็นอาคาร โครงเหล็ก มีผนัง สูง ๑ ชั้น พื้นที่ประมาณ ๖๐ ตารางวา และจุดที่ ๒ ลักษณะเป็นลานปูนทางเดินที่ พื้นที่ ประมาณ ๑๐๐ ตารางวา สถานประกอบกิจการจุดที่ ๑ ตั้งอยู่ทางด้านทิศเหนือ มีบ้านผู้ร้องเรียนตั้งอยู่ทางด้าน ทิศตะวันตกติดกับสถานประกอบกิจการจุดที่ ๑ และสถานประกอบกิจการจุดที่ ๒ ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ของสถานประกอบกิจการจุดที่ ๑ เยื้องกับบ้านผู้ร้องเรียน มีซอยคั่นกลางระหว่างบ้านผู้ร้องเรียน และสถานประกอบกิจการจุดที่ ๒ กว้างประมาณ ๒.๕๐ เมตร จากการสอบผู้อุทธรณ์ให้ข้อมูลว่า ประกอบกิจการ ประเภทเคาะและพ่นสีรถยนต์ มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยเข้าพื้นที่ประกอบกิจการทั้ง ๒ จุด มีพนักงาน จำนวน ๔ คน เปิดบริการในวันจันทร์ - วันเสาร์ ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. หยุดวันอาทิตย์ เริ่มขั้นตอน การประกอบกิจการโดยนำรถของลูกค้าเข้าจอด ณ สถานประกอบกิจการจากจุดที่ ๒ เพื่อเคาะตัวถังรถ และเมื่อเสร็จแล้วจะนำรถเข้าจอดในห้องพ่นสีภายในสถานประกอบกิจการจุดที่ ๑ ซึ่งในห้องพ่นสีมีลักษณะ เป็นพื้นตะแกรงเหล็ก มีน้ำอยู่ด้านล่างเพื่อดักละอองสีที่ตกลงมาในขณะที่พ่นสี ใช้ระบบมอเตอร์ดูดระบายอากาศ มีวัสดุแผ่นใยแก้วเพื่อกรองฝุ่นละอองสีชั้นที่ ๑ ถัดมาเป็นแผ่นกรองฝุ่นละเอียด ๓ ชั้น เมื่อระบบดูดแล้วจะส่งต่อ ไปยังถังที่มีผงคาร์บอนดูดซับกลิ่นก่อนปล่อยออกภายนอกอาคาร ไม่พบระบบบำบัดหรือการปรับปรุงคุณภาพ

น้ำเสียก่อนปล่อยออกทางระบายน้ำสาธารณะ ผู้อุทธรณ์เริ่มจัดทำระบบบำบัดกลิ่นของห้องพ่นสีเมื่อประมาณเกือบ ๒ ปีแล้ว สีที่ใช้เป็นประเภทสีน้ำมีส่วนผสมของทินเนอร์ เมื่อพ่นสีเรียบร้อยแล้วจะนำมาประกอบ ชัดสี ล้างทำความสะอาดและส่งคืนลูกค้า ความถี่ในการพ่นสีไม่แน่นอน ปกติแล้วมีประมาณวันละ ๑ ครั้ง จากการสอบถามผู้ร้องเรียนให้ข้อมูลว่า ได้รับความเดือดร้อนจากกลิ่นของสีเป็นอย่างมาก ได้ยินเสียงจากการเคาะถังรถทั้งวัน ส่งผลให้เกิดความเครียด นอนไม่หลับและเกิดโรคมะเร็งผิวหนัง จากการสอบถามผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง ทั้งหมด ๓ ราย โดย ๒ ใน ๓ ราย ให้ข้อมูลว่า ได้รับกลิ่นสีบ้างในช่วงเวลาที่ประกอบกิจการ ตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. หากเปิดประตูบ้านหรือหน้าต่างไว้จะได้รับกลิ่นจึงต้องปิดประตูและหน้าต่าง เรื่องเสียงดังมีเป็นครั้งคราวแต่ไม่ได้รับผลกระทบ และอีก ๑ ราย ให้ข้อมูลว่า ได้กลิ่นลอยมาบ้างเป็นครั้งคราว กลิ่นอยู่ในระดับ ๓ ใน ๕ แต่ไม่ได้รับผลกระทบ

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาเอกสารหลักฐานที่ได้รับ และรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของสถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมือง แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์ เช่าที่ดินเพื่อใช้ประกอบกิจการอยู่สมชายเชอร์วิส ซึ่งอาคารดังกล่าวอยู่ในที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๒๙๑๘ เลขที่ดิน ๓๖๖ เป็นอาคาร ค.ส.ล. ๑ ชั้น มีใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร ระบุให้เป็นอาคารเพื่อใช้เป็นที่พักอาศัย สถานประกอบกิจการ จุดที่ ๑ ลักษณะเป็นอาคารโครงเหล็กมีผนัง จุดที่ ๒ ลักษณะเป็นลานปูนทางเดินที่ถูกร้องเรียนจากประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียง ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้รับความเดือดร้อนจากการล้างสีรถยนต์ระบายน้ำลงผิวทางจราจร มีกลิ่นเหม็นและเศษฝุ่นจากการปื้อสีรถ รถจอดกีดขวาง เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตมีนบุรีลงพื้นที่พบว่าผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงออกแบบตรวจแนะนำในฐานะเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และเจ้าพนักงานท้องถิ่นเคยออกคำสั่งให้แก้ไขเพื่อระงับเหตุรำคาญ พร้อมทั้งดำเนินคดีกับผู้อุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อหาประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมาแล้ว ต่อมาเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตมีนบุรีได้รับเรื่องร้องเรียนว่า มีประชาชนได้รับความเดือดร้อนจากการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์อย่างต่อเนื่อง ทั้งการเคาะและพ่นสีรถยนต์ ส่งเสียงดังรบกวน มีฝุ่นละอองสีและกลิ่นสีฟุ้งกระจายทั่วบริเวณ จากการลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า ภายในสถานประกอบกิจการมีห้องพ่นสีถูกเปิดไว้ เจ้าหน้าที่ได้กลิ่นสารระเหยรุนแรง จึงได้ออกแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ปรับปรุงแก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญภายใน ๗ วัน แต่จากการติดตามพบว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเรื่องกลิ่นและเสียง อีกทั้งใช้อาคารที่มีใบอนุญาตปลูกสร้างอาคารประเภทที่พักอาศัย ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่าเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน สั่งให้หยุดดำเนินการทันทีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ได้แย้งว่าได้ปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดอากาศภายในห้องพ่นสีได้จัดทำตะแกรงมีระบบน้ำอยู่ด้านล่าง เมื่อพ่นสีละอองฝุ่นจะตกลงในพื้นน้ำบางส่วน มีใยแก้วป้องกันละอองสี เมื่อผ่านใยแก้วจะผ่านฟิลเตอร์รองละอองสี ๓ ชั้น และจะส่งต่อไปยังถังที่มีผิวน้ำคาร์บอน เพื่อดูดซับกลิ่นก่อนปล่อยออกภายนอกอาคาร รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของสถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมือง พบว่าขั้นตอนการประกอบกิจการจะนำรถมาเคาะ ณ สถานประกอบกิจการจากจุดที่ ๒ เมื่อเสร็จแล้วจะนำเข้าจอดในห้องพ่นสีภายในสถานประกอบกิจการจุดที่ ๑ ซึ่งในห้องพ่นสีมีลักษณะเป็นพื้นตะแกรงเหล็กมีน้ำอยู่ด้านล่างเพื่อดักละอองสีที่ตกลงมาในขณะที่พ่นสี ใช้ระบบมอเตอร์ดูดระบายอากาศ มีวัสดุแผ่นใยแก้ว

กรองละอองสีชั้นที่ ๑ ถัดมาเป็นแผ่นกรองฝุ่นละเอียด ๓ ชั้น เมื่อดูดแล้วจะส่งต่อไปยังถังที่มีผงคาร์บอน เพื่อดูดซับกลิ่นก่อนปล่อยออกภายนอกอาคาร ไม่พบระบบบำบัดหรือการปรับปรุงคุณภาพน้ำเสียก่อนปล่อยออกทางระบายน้ำสาธารณะ ผู้ร้องเรียนให้ข้อมูลว่า ได้รับความเดือดร้อนจากกลิ่นของสีเป็นอย่างมาก ได้ยินเสียงดังจากการเคาะตัวถังรถทั้งวัน ส่งผลให้เกิดความเครียด นอนไม่หลับและเกิดโรคมุมิแพ่ จากการสอบถามผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง ทั้งหมด ๓ ราย โดย ๒ ใน ๓ ราย ให้ข้อมูลว่า ได้รับกลิ่นสีบ้างในช่วงเวลาที่ประกอบกิจการ ตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. หากเปิดประตูบ้านหรือหน้าต่างไว้จะได้รับกลิ่นจึงต้องปิดประตูและหน้าต่าง เสียงดังรบกวนมีเป็นครั้งคราวแต่ไม่ได้รับผลกระทบ และอีก ๑ ราย ให้ข้อมูลว่า ได้กลิ่นลอยมาบ้างเป็นครั้งคราว กลิ่นอยู่ในระดับ ๓ ใน ๕ แต่ไม่ได้รับผลกระทบ

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้วเห็นว่า อุทธรณ์นี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ข้อบัญญัติท้องถิ่น และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๒ บัญญัติให้ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพบางกิจการ หรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่น รวมถึงกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไป สำหรับให้ผู้ดำเนินกิจการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการ และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กำหนดว่า “เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑) ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการ ตามประเภทที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะ ที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖” ประกาศกระทรวง สาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๓ กำหนดว่า “ให้กิจการดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ... ๗. กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล (๑) การต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์...” กรุงเทพมหานครได้กำหนดให้กิจการประเภทนี้ เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและต้องมีการควบคุมภายในเขตกรุงเทพมหานครตามข้อบัญญัติ กรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๗ กำหนดว่า “ให้กิจการที่เป็น อันตรายต่อสุขภาพประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เป็นกิจการซึ่งกำหนดให้ควบคุมในพื้นที่กรุงเทพมหานคร... ๗. กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล (๑) การต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือพ่นสาร กันสนิมยานยนต์...” ข้อ ๘ กำหนดว่า “เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ ใช้บังคับ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบกิจการซึ่งกำหนดให้ควบคุมตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๗ ในลักษณะที่เป็น การค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” ข้อ ๙ กำหนดว่า “ให้สถานประกอบกิจการ ตามข้อ ๗ ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขเกี่ยวกับการควบคุมสถานประกอบกิจการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ” เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเคาะ พ่นสีรถยนต์ เข้าข่าย เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์ ตามข้อ ๓ ๗. (๑) แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยกรุงเทพมหานครกำหนดให้เป็นกิจการควบคุมในเขตพื้นที่ตามข้อ ๗ ๗. (๑) แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่ผู้อุทธรณ์ดำเนินกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่นถือว่าฝ่าฝืนข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ข้อ ๘ ประกอบมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ

การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ถือได้ว่า ในขณะที่ยกพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑

กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๕ กำหนดว่า “ผู้ดำเนินการในสถานประกอบกิจการประเภทที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้ออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมและมีผลใช้บังคับในท้องถิ่นนั้นแล้วต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้” วรรคสอง “สถานประกอบกิจการที่ตั้งอยู่ในท้องที่ที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ สถานประกอบกิจการที่เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบกิจการที่มีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี” ข้อ ๒๒ กำหนดว่า “สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางแสง มลพิษทางความร้อน มลพิษทางความสั่นสะเทือน ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตรายจะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น...” เมื่อสถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ติดตั้งระบบบำบัดอากาศภายในห้องพ่นสี ใช้สตุรกรองฝุ่นละอองสีด้วยแผ่นกรองหยาบและแผ่นกรองละเอียด ๓ ชั้น มีผนังเป็นวัสดุดูดซับกลิ่นก่อนปล่อยออกนอกอาคาร แต่จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในขณะดำเนินการ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการโดยไม่ปิดประตูห้องพ่นสี เกิดกลิ่นสารเคมีและกลิ่นสีฟุ้งกระจายทั่วบริเวณ ทำการเคาะล้างรถภายนอกอาคาร โดยไม่จัดให้มีบริเวณหรือห้องที่ปิดมิดชิด สอดคล้องกับผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของสถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมือง ที่พบว่า ขั้นตอนการประกอบกิจการจะต้องเคาะตัวถังรถภายนอกอาคาร ทำให้เกิดเสียงดังรบกวน ไม่จัดให้มีระบบบำบัดหรือการปรับปรุงคุณภาพน้ำเสียก่อนปล่อยออกภายนอกอาคาร ผู้อุทธรณ์ได้รับใบอนุญาตปลูกสร้างอาคารประเภทที่พักอาศัยแต่ใช้อาคารดังกล่าวเป็นสถานประกอบกิจการถือว่าปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๒ อีกทั้งกิจการประเภทดังกล่าวถือเป็นโรงงานจำพวกที่ ๓ ที่จะต้องขอรับใบอนุญาตก่อนการจัดตั้งตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้อุทธรณ์มีใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ถือได้ว่า ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพทั้งผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น ดังนั้น การประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์จึงปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อ ๕ และข้อ ๒๒ แห่งกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ด้วย

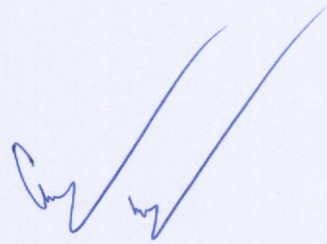
ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น หนังสือ ที่ กท ๕๒๐๔/๑๙ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๕ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้หยุดดำเนินการทันที ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มีคำสั่งที่ ๑๙๙๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๒ มอบอำนาจให้ผู้อำนวยการเขตปฏิบัติราชการแทนในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ภายในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบในการออกคำสั่งและดำเนินการป้องกัน ระงับ กำจัด และควบคุมเหตุรำคาญ ดังนั้น ในขณะที่ยกคำสั่งตามหนังสือที่ กท ๕๒๐๔/๑๙ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๕ ผู้อำนวยการเขตมีนบุรีจึงเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการออกคำสั่งตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ก่อนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการ เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตมีนบุรีได้ออกคำแนะนำในฐานะเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติ

การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาศัยมูลเหตุจากการที่ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทเดียวกับคำสั่งที่อุทธรณ์มานี้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งผู้อุทธรณ์รับทราบคำแนะนำดังกล่าวด้วยตนเอง กรณีนี้ถือได้ว่าผู้อุทธรณ์มีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งในคำสั่งทางปกครองได้แสดงถึงเหตุผลที่ออกคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการ ประกอบด้วย ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณา และข้อสนับสนุนการใช้ดุลพินิจ บทกำหนดโทษ รวมถึงได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงเป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันแล้ว มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดว่า “ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำเนินกิจการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินกิจการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินกิจการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินกิจการนั้นไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินกิจการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้” เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า การดำเนินกิจการของผู้อุทธรณ์เข้าข่ายกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามข้อ ๓ ๗. กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล (๑) การต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์ แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยกรุงเทพมหานครกำหนดให้เป็นกิจการที่ควบคุมในเขตพื้นที่ตามข้อ ๗ ๗. (๑) แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงต้องขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ ๘ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น อีกทั้งการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ทั้งการเคาะ ปะผุ พ่นสียานยนต์ ที่มีขั้นตอนการดำเนินการหลายอย่างรวมกันใช้สารเคมีระเหยง่ายเป็นตัวทำละลายอันมีลักษณะเป็นวัตถุอันตรายในกระบวนการผลิต ซึ่งผู้อุทธรณ์ติดตั้งระบบบำบัดอากาศแต่ไม่เปิดใช้งานขณะประกอบกิจการทำให้กลิ่นไอสารเคมีฟุ้งกระจาย การเคาะถึงรถภายนอกอาคารโดยไม่จัดให้มีบริเวณหรือห้องสำหรับเคาะรถที่ปิดมิดชิดทำให้เกิดเสียงดังรบกวน ไม่มีระบบบำบัดหรือการปรับปรุงคุณภาพน้ำเสียก่อนปล่อยออกภายนอกอาคาร โดยที่ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ทั้งผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น ไม่เป็นไปตามข้อ ๒๒ แห่งกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงถือว่าผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ และข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ การที่ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้อุทธรณ์จึงไม่มีสิทธิประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ จนกว่าจะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น การสั่งให้หยุดประกอบกิจการไว้ก่อน จึงเป็นไปเพื่อให้ผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนั้น คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น หนังสือ ที่ กท ๕๒๐๔/๑๙ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๕ ให้หยุดประกอบกิจการ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงชอบด้วยกฎหมาย

ด้วยเหตุ...

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พิจารณาวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งผู้อำนวยการเขต
มีนบุรี ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ กท ๕๒๐๔/๑๙
ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๕

(นายอรรถพล แก้วสัมฤทธิ์)

รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

(นายณัฐศิษฐ์ คีศรี)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

(นางพรพรรณ ไหมสุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายकुมล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายวรจักร วีรัชลาภ)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

(นางปิยิดา คุภรัตนชาติพันธุ์)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นายปราโมทย์ อ่อนละออ)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ